

PRZEKĄSIĆ (2) *vb pf*

e prawdopodobnie jasne (tak w prze-).

[*inf* przekąsić.] \diamond *fut* 3 sg przekąsi (1). \diamond *praet* [1 sg *m* przekąsiłem. \diamond 3 sg *m* przekąsił.] *f* przekąsiła (1).

Sł stp brak, Cn s.v. przekęsuję czego; przekęsuję; przelknąć, Linde także XVII (z Cn) – XVIII w.

1. *Przegryźć zębami; lanire dentibus, mordere, morsicare Cn [co] (2):* Vbogi lew począł łtekąć. Myfz to łyfząc przybieżala/ A lwá bárzo żałowała: [...] Wnet lie ku sídłu rzućilá/ A on powros przekąsiła *BierEz M4v.*

[*Przysłowie: kto iądro chce z ieść/ musi orzech przekąsić. BusLic 30v.*]

Przen (1):

[*Zwrot: »przekąsić na poły«: Smierć przekąsiłem ná poły: świátu vsiadłem ná gárdle: Xiążę tego świátá wyгнаłem z dziedżiny náłzey BzowRóż 91, 98.*]

a) *Cedzić słowa; fringultire Cn [co] (1):*

Zwrot: »na troje przekąsić«: Bo wnet tępego á boiżliwego vżrzyłz gdj co chce poważnego mowić áliści on piętą wierći/ pálce łkubie/ brodę mułzczę/ [...] á kázde słowko ná troie przekąsi. RejZwierc 19v.

2. [*Zjeść niewiele, skosztować; praegustare, praesumere Cn: <...fuerit> pregustata przekąfzij TomZbrudzBrul Ex 22/31.*

przekąsić co: dziękując barzo, żeć nie ciężko ze mną mówić, jednobyś już podobno przyzwolił co przekąsić. (-) Tak jest. (-) Gospodyni, nagotuj co gościowi jeść PismaPolit 477.

Przen:

Zwrot: »trochę przekąsić nauki«: Siłá ten ma nád ine/ ktory choć trochę przekąsil náuki. PlutBBud B4v (Linde).]

Synonimy: 1. przegryźć; 2. posmakować, skosztować.

Formacje współrdzenne cf KĘSAĆ.